

sådant ekstraarbejde, som deres medstudende kan supplere uddannelsesstøtten med.

Ad 3. Spørgsmål om støtte, der ikke er transbestemt.

Da det i bemærkningerne til lovforslagets § 40, stk. 2 anføres, at bestemmelsen svarer til § 27, stk. 2, nr. 5, i lov om børne- og ungdomsforsorg, må man gå ud fra, at hjælp ydet i medfør af denne bestemmelse ikke er transbestemt. Bestemmelsens indhold er imidlertid, jfr. bemærkningerne, blevet strammet, idet det betones, at hjælp kun kan ydes til foranstaltninger, der står i direkte forbindelse med, at børnenes anbringelse udenfor hjemmet kan undgås eller deres hjemgivelse fremskyndes. Andre forbigående vanskeligheder for familier tænkes afhjulpet efter reglen i stk. 1. Dette stk. henviser imidlertid til § 37 og er således transbestemt.

Landsudvalget ønsker at gøre opmærksom på, at dette er et klart tilbageskridt fra gældende ordning. Man skal herved henvise til socialministeriets cirkulære af 8. september 1969 om bistand til familier og til den enlige forsørger, der i pkt. 12 anfører: „Her skal det blot fremhæves, at navnlig bestemmelsen i § 27, stk. 2, nr. 5, giver børne- og ungdomsværnet en vid beføjelse til, når det skønnes påkrævet af hensyn til barnets eller den unges tarv, at yde en økonomisk hjælp med henblik på stabilisering af familier med midlertidige vanskeligheder.

De omhandlede bestemmelser giver adgang til at yde påkrævet hjælp til enlige forsørgere og til familier i en række tilfælde, hvor det ikke ville være muligt efter forsørgslovens regler, og udgør således et værdifuldt supplement til disse“.

Mange kommuner har benyttet denne beføjelse til at yde udstrakt økonomisk hjælp, der i forbindelse med rådgivning og vejledning har været en betydningsfuld forebyggende og stabiliserende virksomhed, og en sådan virksomhed skulle nødvendig gå tabt i en kommende lovgivning, hvis målsætning siges at være forebyggelse, revalidering, tryghed og trivsel.

Landsudvalget ønsker også — idet man i øvrigt tilslutter sig ledernes bemærkninger ad lovforslagets § 40, stk. 1, at understrege, at ydelserne i henhold til mødrehjælpslovens § 1, stk. 5 (direkte økonomisk støtte)

ikke er transbestemte. Gennemføres § 40, stk. 1, i dens nuværende form, vil det derfor sige, at det forebyggende arbejde, der i dag udføres i mødrehjælpsinstitutionerne, ikke vil kunne fortsætte under den nye lovgivning.

For så vidt der henvises til socialreformkommissionens 2. betænkning, skal bemærkes, at denne netop kun ved spørgsmål om betaling af gæld synes at måtte kræve, at de pågældende personer betegnes som økonomisk trængende, jfr. betænkningens kapitel III, pkt. 80.

Ad 4. Spørgsmål om samarbejde med klienten.

Allerede i de indledende bemærkninger i kapitel I i afsnit II i socialreformkommissionens 2. betænkning udtaler kommissionen i pkt. 4, at klienten bør medinddrages i overvejelserne forud for valget af hjælpeforanstaltning. Princippet med at give klienten medindflydelse ved sagens behandling og tage vidtgående hensyn til klientens ønsker og interesser, kort sagt samarbejde med klienten, er anerkendt i ethvert moderne socialt behandlingsarbejde og har vist sig at føre til udmærkede resultater. Det er derfor forstemmende, at lovforslaget slet ikke synes at have taget hensyn hertil. Tværtimod har det en masse kontrolorienterede bestemmelser; det giver straffe- og tilbagebetalingsbestemmelser en fremskudt plads; der er ingen bestemmelser om, at klientens samtykke er nødvendig til noget som helst, og i det hele ses der ikke noget sted at være taget hensyn til klientens eventuelle ønsker. Selv ved et spørgsmål, der kan berøre den enkelte stærkt personligt, nemlig at åbne sit hjem for en hushjælp, advarer ministeren strengt i sin fremsættelsestale mod at give den hjælpssøgende valgfrihed med hensyn til, om den pågældende ønsker en kommunal hjemmehjælper eller ønsker selv at skaffe hushjælp.

Hele denne holdning ses ikke at befordre trygheden for borgeren.

Ad 5. Spørgsmål om placering i det fremtidige system af de af mødrehjælps opgaver, der ikke henhører under socialministeriet.

Landsudvalget er klar over, at dette spørgsmål formentlig ikke direkte henhører under socialudvalget, men da bistandsloven